

W szponach rugby

RUGBY XV

MEN'S CHAMPIONSHIP

2023

Polska – Niemcy

mecz Rugby Europe Championship

Gdynia, 5.03.2023

opracowanie:

Grzegorz Bednarczyk – www.wszponachrugby.pl

Przed meczem

Przed nami pierwszy mecz fazy play-off Rugby Europe Championship. Gramy co prawda tylko o miejsca 5–8, ale nikt nie spodziewał się przed sezonem innego wyniku, a wygrana sprzed dwóch tygodni nad Belgią dała nam w tej rywalizacji niespodziewany handicap – atut własnego boiska i starcie z teoretycznie słabszym rywalem, co daje nam większą szansę na zwycięstwo. A stawka tego meczu jest bardzo wysoka. Wszak o ewentualnym spadku z REC zadecydują połączone wyniki z dwóch lat i nawet szóste miejsce w tym roku dałoby nam świetną pozycję wyjściową do obrony miejsca w rozgrywkach i zadomowienia się w nich być może na kolejne dwa lata.

O tym samym jednak marzą nasi rywale. Co prawda awans do REC wywalczyli tylko dzięki wyeliminowaniu przy zielonym stoliku z rozgrywek na najwyższym poziomie Rosji, w REC dotąd ponieśli same porażki, ale nieźle zaprezentowali się w meczu z Hiszpanią, a w rywalizacji z Holendrami przed dwoma tygodniami pokazali prawdziwy pazur.

Owszem, z ostatniego meczu z Niemcami to my wyszliśmy zwycięsko. Graliśmy z nimi przed rokiem na tym samym stadionie co jutro i zwyciężyliśmy 21:16. Jednak wywalczyć to zwycięstwo nie było łatwo, a więcej z gry mieli w tym spotkaniu nasi rywale. Powtórzenie tamtego sukcesu nie jest więc oczywiste.

Niemcy są w podobnej sytuacji jak my. To także kadra w przebudowie (przełomem było tu odejście sponsora reprezentacji i przegrane kwalifikacje do Pucharu Świata w 2018), z trenerem Markiem Kuhlmannem zatrudnionym mniej więcej w tym samym czasie, w którym my sięgnęliśmy po Chrisa Hitta. Kuhlmann nie mógł korzystać z wielu zawodników, stanowiących trzon kadry swoich poprzedników, którzy po 2018 zrezygnowali z występów w narodowych barwach. Dziś dysponuje zawodnikami przede wszystkim z klubów

krajowych. Brakuje licznych graczy z mocnych drużyn z Francji i Anglii (m.in. w kadrze był Eric Marks, podstawowy drugoliniowiec z Vannes, ale w składzie go brak). Na grę w reprezentacji nie mają chęci największe młode gwiazdy rugby pochodzące z Niemiec, ale marzące o szansach występów w innych barwach – Anton Segner z nowozelandzkich Blues (ten już grał w młodzieżówkach All Blacks) i Oskar Rixen z francuskiego Brive.

Co prawda w kadrze naszych rywali nie ma kilku zawodników, którzy mierzyli się przed nami przed rokiem (w tym chyba najlepszego wtedy na boisku wiązacza Timo Vollenkempera), jednak my też mamy swoje luki w składzie. Będzie nam pomagać własne boisko, ale Niemcy to zespół na porównywalnym, jeśli nie wyższym poziomie (i to nawet pomimo faktu, że w rankingu World Rugby jesteśmy pięć pozycji nad nimi).

Warto zwrócić uwagę, że do kadry naszych rywali powrócił w tym roku jeden z jej filarów z czasów Hansa Petera Wilda – łącznik ataku Raynor Parkinson. Wśród młodych graczy coraz większą gwiazdą błyszczy obrońca Edoardo Stella, który zadebiutował w reprezentacji rok temu w meczu z Polską i od tego czasu jest stałym elementem układanki Kuhlmann, a ostatnio zdobył nominację na najlepszego zawodnika fazy grupowej REC. Do tego dochodzi kilku doświadczonych graczy – kapitan drużyny Jörn Schröder, skrzydłowy Henrick Zinzan Hees, łącznik młyna Oliver Paine czy pochodzący z Południowej Afryki Sebastian Ferreira.

Wygrana z Belgią postawiła nas w sytuacji komfortowej – marzyliśmy o niej, ale przed sezonem wydawała się trudno nieosiągalna. Nie można jej teraz zmarnować. Zwycięstwo z Niemcami da nam komfort na cały kolejny sezon. Przegrana będzie oznaczać, że sukces z meczu z Belgią poszedł na marne. I ostatni mecz tegorocznego REC będzie walką niemal o życie, a kolejny sezon – pełen niepokoju.

Kalendarz i tabele sezonu 2023 REC

Grupa A

5.02, 10:00	Tbilisi	Gruzja	75:12	Niemcy
5.02, 12:45	Madryt	Hiszpania	28:20	Holandia
11.02, 13:15	Amsterdam	Holandia	8:40	Gruzja
11.02, 14:30	Heidelberg	Niemcy	14:32	Hiszpania
18.02, 13:15	Neckarsulm	Niemcy	29:33	Holandia
18.02, 19:00	Torrelavega	Hiszpania	3:41	Gruzja

Poz.	Drużyna	Zwycięstwa	Remisy	Porażki	Punkty	Przyłożenia	Bonusy	Punkty
1	Gruzja	3	0	0	156:23	24:3	3	15
2	Hiszpania	2	0	1	63:75	8:10	1	9
3	Holandia	1	0	2	61:97	6:12	0	4
4	Niemcy	0	0	3	55:140	6:19	1	1

Grupa B

4.02, 13:00	Bukareszt	Rumunia	67:27	Polska
4.02, 20:00	Lizbona	Portugalia	54:17	Belgia
11.02, 11:45	Gdynia	Polska	3:65	Portugalia
11.02, 18:30	Bruksela	Belgia	5:56	Rumunia
18.02, 21:15	Gdynia	Polska	21:15	Belgia
19.02, 16:00	Lizbona	Portugalia	38:20	Rumunia

Poz.	Drużyna	Zwycięstwa	Remisy	Porażki	Punkty	Przyłożenia	Bonusy	Punkty
1	Portugalia	3	0	0	157:40	19:2	3	15
2	Rumunia	2	0	1	143:70	19:4	2	10
3	Polska	1	0	2	51:147	5:18	0	4
4	Belgia	0	0	3	37:131	5:24	1	1

Półfinały o miejsca 5–8

4.03, 13:15	Amsterdam	Holandia	Belgia
5.03, 20:00	Gdynia	Polska	Niemcy

Półfinały o miejsca 1–4

4.03, 16:00	Lizbona	Portugalia	Hiszpania
5.03, 13:00	Tbilisi	Gruzja	Rumunia

Finały

18.03, 12:30	Amsterdam	o 7. miejsce
18.03, 15:00	Amsterdam	o 5. miejsce
18.03, 17:15	Badajoz	o 3. miejsce
18.03, 20:00	Badajoz	o 1. miejsce

Najskuteczniejsi

Punkty

1	Nuno Sousa Guedes	Portugalia	32
2	Luka Matkawa	Gruzja	31
	David Weersma	Holandia	31
4	Taylor Gontineac	Rumunia	30
	Edoardo Stella	Niemcy	30
6	Rodrigo Marta	Portugalia	25
	Vincent Pinto	Portugalia	25
	Akaki Tabucadze	Gruzja	25
9	Ionel Melinte	Rumunia	24
10	Cristi Marian Chirică	Rumunia	20

Przyłożenia

1	Taylor Gontineac	Rumunia	6
2	Rodrigo Marta	Portugalia	5
	Vincent Pinto	Portugalia	5
	Akaki Tabucadze	Gruzja	5
5	Cristi Marian Chirică	Rumunia	4
6	Giorgi Cuckiridze	Gruzja	3
7	10 zawodników		2
17	49 zawodników		1

Rugby w Niemczech

Choć Niemcy nie należą do światowej czołówki w rugby, to jeden z pierwszych krajów, gdzie gra ta trafiła z Wysp Brytyjskich. Prawdopodobnie w rugby grano już w 1850 w czołowym niemieckim ośrodku uniwersyteckim – Heidelbergu (do dziś jednym z głównych centrów rugby w Niemczech). W 1870 powstał pierwszy klub właśnie w Heidelbergu, w 1878 nadal istniejący DFV Hanower, a dwa lata później (z połączenia dwóch wcześniej istniejących drużyn) także wciąż istniejący SC Frankfurt 1880 (aktualny mistrz kraju). W 1900 założono federację krajową (początkowo wspólną dla rugby i piłki nożnej; rugby wydzielono w kolejnym roku), także w 1900 reprezentacja kraju zagrała na igrzyskach olimpijskich w Paryżu: rozegrała tam tylko jeden mecz (przegrała z Francją 17:27, choć do przerwy prowadziła), a do domu przywiozła medale. Wkrótce potem rozpoczęto organizowanie mistrzostw kraju, a w pierwszych zwyciężył w 1909 klub FC 1897 Hanower.

Intensywniejszy rozwój rugby nastąpił w okresie międzywojennym dzięki wykluczeniu Francji z rozgrywek Pucharu Pięciu Narodów – szukała wówczas rywali na kontynencie. Regularne spotkania obu reprezentacji zaczęły się w 1927: pierwsze Niemcy przegrali w Paryżu, ale w drugim we Frankfurcie w obecności 12 tys. widzów zdołali wygrać 17:16.

W 1934 znaleźli się wśród założycieli europejskiej federacji – FIRA, a w 1936 przy okazji igrzysk w Berlinie zorganizowano tam pierwszy turniej pod jej egidą: w finale Niemcy ulegli Francji 14:19. W okresie przedwojennym regularnie wygrywali z innymi krajami europejskimi, a w 1938 drugi raz zdołali pokonać Francję.

Tuż przed drugą wojną światową w kraju istniały 52 kluby.

Ten wzrost przerwała wojna. Szesnastu reprezentantów Niemiec (w tym trzech z ostatniego wygranego meczu z Francją) podczas niej zginęło. Kraj był zniszczony, a Francja wróciła do Pucharu Pięciu Narodów. Od 1947 w zachodniej części kraju ponownie rozgrywano mistrzostwa kraju, a gdy wznowiono mistrzostwa FIRA w 1952, RFN brała w nich udział od pierwszej edycji, w której zajęła trzecie miejsce. W 1951 rugby pojawiło się też w NRD, która w 1956 przystąpiła do FIRA, rozgrywała jednak tylko mecze towarzyskie, głównie z innymi krajami bloku wschodniego. Rugby krajowe zdominował tam w praktyce jeden klub: BSG Stahl Henningsdorf został mistrzem kraju aż 27-krotnie.

Po upadku muru berlińskiego obie rugbyowe federacje się połączyły. Nadzieja na sukcesy pojawiła się w 2007, gdy poważnie inwestować w rugby w Niemczech zaczął urodzony w tym kraju Hans-Peter Wild. Uruchoił akademię rugby i sponsorował narodowe reprezentacje oraz klub Heidelberger RK. Niemcy w 2014 awansowali do REC i na kilka lat się tam zdomowili. Nie byli jednak w stanie przebić się do czołówki. Zajmowali przedostatnie miejsce, a wyjątkiem był rok 2018, gdy skończyli rywalizację z trzecim wynikiem dzięki punktom odebranych przeciwnikom przy zielonym stoliku. Dało to im prawo do gry o awans na Puchar Świata, a tu do szczęścia brakło im wygranej z Kanadą. Był to jednak już moment, w którym Wild wycofywał się z finansowania rugby w kraju. Rok później Niemcy spadli z REC poziom niżej (zastąpieni przez Portugalię), a kluczowi zawodnicy opuścili reprezentację.

Podobne kłopoty czekały Heidelberger RK, który między 2009 i 2018 regularnie zdobywał tytuł mistrzów Niemiec (odał go tylko raz). Gdy jednak w 2018 HRK dotarło do finału Continental Shield i awansowało do Challenge Cup, EPCR nie dopuściło go do tych rozgrywek, uznając, że zachodziłby konflikt interesów – Wild rok wcześniej został właścicielem potężnego paryskiego klubu, Stade Français, który również w tej rywalizacji miał wziąć udział.

Rozgrywki ligowe w Niemczech organizowane są podobnie jak w Polsce na trzech poziomach, ale uczestniczy w nich znacznie więcej drużyn:

w 1. Bundeslidze gra 16 ekip, w 2. Bundeslidze (podzielonej na cztery grupy) – 18 (w tym dwie z Luksemburga), a są jeszcze liczne ligi regionalne z kilkudziesięcioma ekipami. My o takich liczbach możemy jedynie marzyć. Głównymi ośrodkami rugby w Niemczech są Heidelberg, Frankfurt, Hanower i Berlin – z każdego tego miasta w rozgrywkach ligowych na najwyższych poziomach uczestniczy po kilka klubów.

Aktualne tabele 1. Bundesligi

Grupa północno-wschodnia				Grupa południowo-zachodnia			
Poz.	Drużyna	M.	Pkt.	Poz.	Drużyna	M.	Pkt.
1	Berliner RC	8	34	1	SC Frankfurt 1880	8	38
2	RC Leipzig	8	30	2	SC Neuenheim	8	35
3	Hannover 78	7	28	3	TSV Handschuhshheim	8	30
4	SC Germania List	8	17	4	RK Heusenstamm	8	16
5	Hamburger RC	7	16	5	München RFC	8	14
6	TSV Victoria Linden	6	14	6	RG Heidelberg	8	12
7	RK 03 Berlin	8	11	7	Offenbacher SCR	8	10
8	FC St. Pauli	8	3	8	Heidelberger RK	8	1

Ostatnie finały 1. Bundesligi

Sezon	Zwycięzca	Wynik	Przeegrany
2021/22	SC Frankfurt 1880	29:17	TSV Handschuhshheim
2018/19	SC Frankfurt 1880	22:12	TSV Handschusheim
2017/18	Heidelberger RK	47:12	RG Heidelberg
2016/17	Heidelberger RK	39:35	TV Pforzheim
2015/16	TV Pforzheim	41:36	Heidelberger RK
2014/15	Heidelberger RK	53:27	TV Pforzheim
2013/14	Heidelberger RK	43:20	TV Pforzheim
2012/13	Heidelberger RK	41:10	SC Neuenheim
2011/12	Heidelberger RK	20:16	TV Pforzheim
2010/11	Heidelberger RK	12:9	SC Frankfurt 1880

Ostatnie mecze reprezentacji Niemiec

Data	Miejsce	Rozgrywki	Przeciwnik	Wynik
2.10.2021	Praga	tow.	Czechy	49:17

Towarzysko zegrali nasi sąsiedzi: Czesi podejmowali Niemców zaraz po spotkaniu młodzieżówek Polski i Czech. Górą w tym spotkaniu byli Niemcy, którzy wygrali 49:17.

30.10.2021	Szawle	REIC	Litwa	46:16
------------	--------	------	--------------	-------

Bardzo mocno zaczęli swój udział w Rugby Europe Trophy Niemcy. Zegrali w Szawlach przeciwko Litwie, która niedawno minimalnie i nieco pechowo uległa Ukrainie. I choć to Litwini zaczęli spotkanie od prowadzenia 6:0, na boisku od początku przeważali goście. W 20. minucie przewagę zamienili wreszcie na przyłożenie i w pierwszej połowie uzbierali ich w sumie trzy, prowadząc do przerwy 19:9. W drugiej połowie szybko zrobiło się 27:9 i choć Litwini zmniejszyli straty dzięki przyłożeniu, do końca meczu punktowali już tylko Niemcy, którzy wygrali spotkanie z bonusem (i aż siedmioma przyłożeniami na koncie) 46:16. Od razu awansowali na pierwsze miejsce w grupie.

13.11.2021	Gdynia	REIC	Polska	16:21
------------	--------	------	---------------	-------

Narodowy Stadion Rugby wypełniony w zdecydowanej większości, transmisja w głównym paśmie TVP Sport i do tego wszystkiego zwycięstwo nad Niemcami – cóż, to dodatkowy punkcik w promocji rugby w naszym kraju. Chris Hitt postawił w większości na sprawdzonych zawodników (pierwszy raz za jego kadencji w młynie zobaczyliśmy Mateusza Bartoszkę). Mieliśmy jednak w składzie kilku graczy, którzy debiutowali w kadrze w tym roku (głównie na ławce rezerwowych) oraz jednego debutanta, który wyszedł na boisko od samego początku. Tym debiutantem był Michał Haznar, który przyjechał do Polski z Namibii kilka dni przed meczem (gra w Południowej Afryce na poziomie niedostępnym dla innych naszych reprezentantów, ostatnio w Griquas w Currie Cup). Jego partnerem na środku ataku został Siokivaha Halaifonua, brakło natomiast miejsca w meczowym składzie dla tak świetnie radzących sobie w poprzednich spotkaniach Daniela Gduli i Artura Fursenki.

Zaczęliśmy ten mecz mocno. Najpierw nieskuteczna próba Wojciecha Piotrowicza (niedolot z dużego dystansu), potem docisnęliśmy rywala do pola punktowego. Niestety, straciliśmy z kontuzją Thomasa Fidlera (zastąpił go z powodzeniem Marcin Siemaszko, który wszedł na boisko znacznie wcześniej niż się spodziewało), wymieniliśmy się z rywalami skutecznymi karnymi, ale z czasem to Niemcy coraz bardziej dominowali na boisku. Trzykrotnie broniliśmy się na linii własnego pola punktowego – dwukrotnie zdołaliśmy piłkę odzyskać, za trzecim razem jednak już tak różowo nie było i sędzia przyznał gościom przyłożenie. U nas grał głównie młyn, zawodził natomiast atak, natomiast Niemcy rozrzucali szerzej piłkę i w ten sposób dość łatwo zdobywali metry. I choć można się zastanawiać, czy zdobyte przez nich przyłożenie powinno być uznane, po pierwszej połowie prowadzili zaskakująco 13:3, a przebiegiem lepszemu rozegrania w naszej drużynie zobaczyliśmy dopiero w ostatniej akcji tej części spotkania, zakończonej daleko od celu.

Druga połowa wyglądała nieco inaczej. W gruncie rzeczy żadna z drużyn nie stworzyła już sobie klarownych sytuacji na przyłożenie. Jednak zdecydowanie skuteczniej broniliśmy, nie pozwalając Niemcom rozwinąć szybkich ataków (choć po dwóch wznowieniach Niemców na początku straciliśmy piłkę). Niemcy popełniali błędy, za które sędzia dyktował karne, a Wojciech Piotrowicz zamieniał na kolejne trzy punkty. Po pierwszym co prawda Niemcy jeszcze odpowiedzieli tym samym i było 6:16, ale potem różnica punktowa systematycznie malała. Piotrowicz nie mylił się (skuteczność w meczu z podstawki: 7/8, a w drugiej połowie 6/6). Poważny problem mieliśmy natomiast w młynie dyktowanym (w pierwszej połowie praktycznie nieobecny – odbył się zaledwie jeden w samej końcówce tej części meczu), gdzie kilkakrotnie Niemcy nas zdecydowanie zdominowali. Szczęśliwie w krytycznym momencie wprowadzenie na boisko świeżego Sylwestra Gąski pozwoliło nam oprzeć się rywalom w kolejnym takim stałym fragmencie gry, tym razem rozgrywanym na naszej połowie (a więc znacznie niebezpieczniejszym).

Ostatecznie wygraliśmy 21:16, a szczególną w tym zwycięstwie zasługę mają (oprócz oczywiście zdobywcy wszystkich punktów, Piotrowicza) gracze młyna, którzy niezwykle twardo postawili się rywalom. Do pełni szczęścia, jeśli chodzi o wspomnianą na początku reklamę rugby, brakło ładnych, szerokich, szybkich akcji zakończonych przyłożeniami. Gra ataku, w którym mieliśmy więcej zmian niż w młynie, poprawiła się nieco w drugiej połowie. Michał Haznar, którego wszyscy chcieliśmy obejrzeć, pokazał kilka mocnych wejść. Wynik satysfakcjonuje, błędów też popełniliśmy mniej niż w meczu z Ukrainą, za to korzystaliśmy z błędów rywali. Nie byliśmy faworytami, trener Niemiec przed meczem jako głównych rywali swej reprezentacji wymieniał Belgię i Szwajcarię, więc zwycięstwo smakuje jeszcze lepiej.

19.02.2022	Heidelberg	REIC	Belgia	26:33
------------	------------	------	---------------	-------

Belgowie wybiegli na boisko pierwszy raz w tym sezonie. Tydzień temu obdarowani walkowerem za mecz z Ukrainą, tym razem stoczyli ciężki, wyjazdowy bój z Niemcami. To gospodarze zdobyli pierwsze punkty w meczu, ale Belgowie po pierwszym przyłożeniu wyszli na prowadzenie i wydawało się, że już go nie oddadzą. Niemcy, owszem, długimi okresami przebywali na połowie rywali, niekiedy ładnie i szybko rozprowadzali piłkę w ataku, ale nie potrafili przerwać obrony gości i trzykrotnie kończyli trzema punktami z karnych. Sytuacja zmieniła się pod koniec pierwszej połowy, gdy przy stanie 9:14 przechwyt Henricka Heesa i bardzo przytomna, szybka akcja, dały im prowadzenie 16:14. Nie cieszyli się nim długo, Belgowie jeszcze przed przerwą kolejny raz przyłożyli i schodzili na przerwę z przewagą 19:16. Drugą połowę zaczęli od czwartego przyłożenia, ale Niemcy zdołali odpowiedzieć tym samym i ponownie zredukowali stratę do trzech punktów. Na kwadrans przed końcem gospodarze znaleźli się w osłabieniu po żółtej kartce, na dodatek z rywalami na linii 5 m i Belgowie niemal natychmiast zdobyli swoje piąte przyłożenie. Niemcy walczyli do końca. W ostatniej akcji wywalczyli karnego, który zamienili na skuteczny kop na słupy, ratując defensywny punkt bonusowy. Przegrali 26:33, a bonus (tyle że ofensywny) wywalczyli też Belgowie – w przyłożeniach wygrali 5:2.

19.03.2022	Heusenstamm	REIC	Szwajcaria	34:25
------------	-------------	------	-------------------	-------

W drugim meczu naszej grupy Niemcy zmierzyli się ze Szwajcarią. Goście na prowadzeniu byli tylko przez moment na początku meczu, po rzucie karnym. Pierwsze przyłożenie w meczu po kwadransie gry zdobyli Niemcy i odtąd prowadzenia już z rąk nie wypuścili. Co prawda, ilekroć w pierwszej połowie odskoczyli z wynikiem, Szwajcarzy stratę zmniejszali, ale w drugiej połowie już zdecydowanie dominowali. Wygrali 34:25, a na dodatek zdobyli o trzy przyłożenia więcej od rywali, co dało im punkt bonusowy.

5.02.2023	Tbilisi	REIC	Gruzja	12:75
-----------	---------	------	---------------	-------

W grupie A rywalizację zaczął mecz Gruzji z Niemcami. Obie ekipy przystąpiły do gry osłabione. Wśród Niemców brakowało chociażby najlepszego ich gracza z ubiegłorocznego meczu w Gdyni, Timo Vollenkempera. Gruzini oszczędzali dużą grupę swoich gwiazd (był za to po latach przerwy Łasza Malaghuradze, chyba tylko po to, aby mógł zaliczyć setny występ w reprezentacji). Mimo to gospodarze zdecydowanie mecz wygrali, aplikując rywalom aż 11 przyłożeń. Sześć zdobyli do przerwy (trzy z nich Ataki Tabucadze) i w połowie meczu prowadzili 42:0. Dopiero w drugiej połowie Niemcy zdołali się odgryźć dwoma przyłożeniami, ale Gruzini zdobyli kolejne pięć, a drugim zawodnikiem z hat-trickiem (też zebrany w jednej części spotkania) został Giorgi Cuckiridze. Ostatecznie Gruzja wygrała 75:12, a sporo pochwał po meczu zebrał młody łącznik ataku Luka Matkawa.

12.02.2023	Heidelberg	REIC	Hiszpania	14:32
------------	------------	------	------------------	-------

Najbardziej wyrównane spotkanie weekendu znów miało miejsce z udziałem Hiszpanów. Tym razem ich przeciwnikiem, skazywanym na porażkę, byli Niemcy. Po 20 minutach Hiszpanie prowadzili 19:3 i zanosilo się na kolejny pogrom. Jednak Hiszpanie przestali punktować, zaczęli popełniać poważne błędy, a Niemcy zaczęli odrabiać straty – znakomita akcja Henricka Heesa zaraz po wznowieniu, potem karny i do przerwy zrobiło się 19:11, a na początku drugiej byli niezwykle bliscy kolejnego przyłożenia po maulu. Gra była bardzo zacięta, jedyne punkty padały z karnych, a Hiszpanie wrócili do przykładania piłki dopiero w ostatnich minutach spotkania, gdy dołożyli dwa przyłożenia i ostatecznie wygrali 32:14.

18.02.2023	Neckarsulm	REIC	Holandia	29:33
------------	------------	------	-----------------	-------

W meczu, którego stawką było trzecie miejsce w grupie A, Niemcy mierzyli się na swoim boisku z Holandią. Holendrzy, będący faworytami spotkania, już w pierwszej połowie zbudowali przewagę dzięki skuteczności z karnych, których było naprawdę sporo – obie drużyny zdobyły po dwa przyłożenia, ale to goście prowadzili schodząc na przerwę 26:15 (najlepszy gracz meczu, David Weersma, miał stuprocentową skuteczność z podstawki i zdobył pierwsze przyłożenie w meczu). Na początku drugiej połowy Holendrzy zdobyli trzecie przyłożenie i zwiększyli przewagę do 18 punktów. Wydawało się, że mogą być już stosunkowo spokojni, ale Niemcy (do których składu wrócił m.in. Raynor Parkinson) zanotowali świetny come back. Zdominowali rywali, atakowali nawet grając w osłabieniu, seryjnie wygrywali auty i stopniowo odrabiali straty (Eduardo Stella trafiał z podstawki nawet z połowy boiska). Na dziesięć minut przed końcem brakowało im już tylko czterech oczek, ale wtedy Holendrzy odzyskali kontrolę nad meczem. Co prawda spuścili karnego (Weersmy już nie było na boisku) i żadnych punktów już nie zaliczyli, ale wygrali 33:29.

Uwaga: powyższe opisy spotkań są zaczerpnięte z newsletterów ze strony „W szponach rugby”. Stąd często odrobine zwodzące stylistyczne nawiązania do wcześniejszych lub dalszych fragmentów cotygodniowych tekstów.

Poprzednie mecze Polski z Niemcami

NRD

Data	Miejsce	Wynik	Punkty dla Polski
24.08.1958	Łódź	9:8	Marian Głuszek 6, Eugeniusz Bartkowiak 3
23.05.1959	Bukareszt	3:3	Zbigniew Janus 3
21.06.1959	Frankfurt nad Odrą	8:14	Franciszek Nowak 3, Wiesław Żurawski 3, Alojzy Moskała 2
27.05.1960	Plauen	3:0	Zbigniew Janus 3
16.10.1960	Rzeszów	3:8	Leon Dzieruń 3
28.05.1961	Brno	0:3	-
23.05.1962	Chodaków	11:0	Rajmund Klimkowski 5, Wiesław Buczyński 3, Jerzy Skorus 3
26.05.1963	Pitești	6:11	Zbigniew Janus 3, Zbigniew Mirosz 3
14.08.1964	Malmö	12:3	Józef Grochowski 6, Zbigniew Janus 3, Alojzy Moskała 3
19.06.1967	Puławy	3:0	Zygmunt Kazimierczak 3
24.10.1971	Grimma	23:9	Ryszard Banaczek 8, Marian Włodarczyk 4, Józef Zieliński 4, Andrzej Kołacz 3, Kazimierz Sasin 3, Jerzy Klockowski 2
22.10.1972	Racibórz	21:3	Bolesław Malarczyk 8, Jan Jagieniak 5, Eugeniusz Gołąb 4, Kazimierz Sasin 4
07.10.1973	Drezno	16:0	Jerzy Klockowski 4, Bolesław Malarczyk 4, Krzysztof Mańko 4, Jan Pawelec 4
21.04.1974	Sochaczew	17:0	Andrzej Kopyt 6, Eugeniusz Gołąb 4, Józef Zieliński 4, Jan Jagieniak 3
24.11.1974	Grójec	50:3	Ryszard Banaczek 11, Zygmunt Dobrzyński 8, Andrzej Kopyt 8, Jerzy Królicki 8, Bolesław Malarczyk 4, Jan Pawelec 4, Marek Stachórko 4, Jan Jagieniak 3
12.10.1975	Piła	73:0	Ryszard Banaczek 15, Jerzy Jabłoński 10, Mirosław Górzyński 8, Andrzej Kopyt 8, Krzysztof Mańko 8, Longin Ostaszewski 8, Jan Jagieniak 4, Henryk Krawczuk 4, Jerzy Królicki 4, Bolesław Malarczyk 4
06.10.1985	Siedlce	22:4	Bogdan Stasiuk 12, Marian Florek 4, Jarosław Sikorski 4, Mirosław Mańkowski 2
20.06.1986	Schwerin	27:6	Wojciech Janus 7, Krzysztof Matczak 4, Piotr Osiecki 4, Robert Pietrzak 4, Mirosław Żórawski 4, karne przyłożenie 4
21.06.1986	Ludwigslust	41:6	Robert Pietrzak 12, Bogdan Stasiuk 8, Wojciech Janus 7, Kazimierz Matczak 6, Marian Florek 4, Stanisław Niczyporuk 4
07.10.1987	Eilenburg	66:0	Sylwester Hodura 12, Stanisław Niczyporuk 12, Wojciech Janus 10, Jarosław Sikorski 8, Piotr Szwichtenberg 8, Jarosław Jeleń 4, Roman Ogrodziński 4, Piotr Osiecki, Andrzej Walas 4
29.04.1988	Starogard Gdański	22:3	Jacek Król 14, Janusz Wilk 4, Bogdan Lewandowski 4
14.06.1989	Schkeuditz	44:0	Wojciech Kołodziejczak 8, Andrzej Walas 8, Eugeniusz Berdzik 4, Piotr Choduń 4, Sylwester Hodura 4, Jacek Król 4, Andrzej Langner 4, Zbigniew Piwowarski 4, Maciej Stachura 4

RFN

Data	Miejsce	Wynik	Punkty dla Polski
26.10.1958	Kraków	3:11	Eugeniusz Bartkowiak 3
25.10.1959	Brunszwik	9:8	Zbigniew Janus 6, Stefan Gładysz 3
01.10.1961	Hanower	3:11	Stefan Gładysz 3
04.05.1975	Warszawa	29:6	Krzysztof Mańko 12, Jan Jagieniak 8, Czesław Jagieniak 7, Jerzy Klockowski 2
13.04.1986	Poznań	28:12	Sylwester Hodura 10, Kazimierz Matczak 10, Jarosław Hodura 4, Grzegorz Kacała 4
11.05.1987	Hanower	20:6	Piotr Mikusek 8, Rorbert Barneta 4, Roman Ogrodziński 4, Jarosław Sikorski 4

Niemcy

Data	Miejsce	Wynik	Punkty dla Polski
19.05.1991	Heidelberg	0:6	-
03.11.1991	Gdańsk	6:10	Jarosław Hodura 6
22.10.2000	Berlin	26:13	Rafał Kochański 10, Bogdan Wróbel 6, Maciej Brażuk 5, Waldemar Schwichtenberg 5
06.04.2002	Gdynia	20:12	Paweł Lipkowski 10, Piotr Jurkowski 5, Janusz Urbanowicz 3, Maciej Szablewski 2
29.03.2003	Gdynia	15:37	Bartłomiej Kraska 5, Konrad Pisarek 5, Janusz Urbanowicz 5
16.05.2004	Heidelberg	10:34	Alexis Konieczny 5, Jacek Wojaczek 5
20.11.2010	Frankfurt	22:17	David Chartier 17, Kamil Bobryk 5
19.11.2011	Gdańsk	34:8	David Chartier 24, Krzysztof Hotowski 5, Wojciech Łukasiewicz 5
03.11.2012	Gdańsk	22:13	David Chartier 17, Michał Krużycki 5
09.11.2013	Berlin	13:43	Dawid Banaszek 8, Tomasz Gasik 5
02.11.2019	Łódź	15:35	Grzegorz Buczek 5, Jan Cal 5, Daniel Gdula 5
13.11.2021	Gdynia	21:16	Wojciech Piotrowicz 16

Skład Polski

Pozycja	Imię i nazwisko	Rok urodzenia	Klub	Występy (punkty)	Debiut
1	Thomas Fidler	1986	Ogniwo Sopot	13 (10)	2.11.2019 Niemcy
2	Grzegorz Buczek	1986	Lechia Gdańsk	27 (15)	29.10.2013 Madagaskar
3	Craig Bachurzewski	1992	Alnwick RFC	18 (5)	18.02.2017 Portugalia
4	Jan Cal	1988	Up Fitness Skra Warszawa	10 (5)	2.11.2019 Niemcy
5	Michał Mirosz	1989	Up Fitness Skra Warszawa	15	24.04.2010 Belgia
6	Brandon Olow	1993	Perth Bayswater RUC (Australia)	---	---
7	Siokihava Taufui Halaifonua	1995	Up Fitness Skra Warszawa	8 (10)	11.09.2021 Węgry
8	Piotr Zeszutek (K)	1991	Ogniwo Sopot	30 (65)	13.04.2013 Mołdawia
9	Dawid Plichta	1994	Orkan Sochaczew	26 (5)	12.09.2015 Szwecja
10	Wojciech Piotrowicz	1990	Ogniwo Sopot	22 (132)	20.11.2010 Niemcy
11	Robert Wójtowicz	1997	Lechia Gdańsk	2	4.02.2023 Rumunia
12	Peter Hudson-Kowalewicz	2002	Bishop Burton College (Anglia)	3 (5)	4.02.2023 Rumunia
13	Grzegorz Szczepański	1995	Edach Budowlani Lublin	18	18.03.2017 Mołdawia
14	Ross Cooke	1993	Tynedale RFC (Anglia)	13 (13)	23.03.2019 Szwajcaria
15	Mateusz Plichta	1997	Ogniwo Sopot	18 (10)	18.02.2017 Portugalia
Rezerwowi					
16	Jakub Burek	2000	Ogniwo Sopot	2	19.02.2022 Czechy
17	Jake Wisniewski	2004	Cross Keys RFC (Walia)	2	4.02.2023 Rumunia
18	Zenon Szwagrzak	1990	Selkirk RFC (Szkocja)	2 (5)	29.02.2020 Holandia
19	Max Loboda	2001	Preston Grasshoppers RFC (Anglia)	4	19.02.2022 Czechy
20	Kacper Palamarczuk	2002	Westport RFC (Irlandia)	4	9.04.2022 Litwa
21	Michał Krużycki	1987	Lechia Gdańsk	37 (15)	5.05.2007 Łotwa
22	Dawid Banaszek	1987	Arka Gdynia	39 (252)	7.10.2006 Andora
23	Krystian Pogorzelski	1996	Budo 2011 Aleksandrów Łódzki	11 (20)	19.03.2016 Belgia

Trener: **Chris Hitt** – ur. 1989, absolwent University of South Wales, pełnił różne funkcje w Welsh Rugby Union związane z rozwojem rugby, a także trenował siódemkowy zespół Samurais. Od 2018 współpracował z reprezentacją Polski, w 2019 został trenerem młyna reprezentacji Niemiec. Powołany na stanowisko trenera reprezentacji Polski na początku 2021.

Skład Niemiec

Pozycja	Imię i nazwisko	Rok urodzenia	Klub	Występy (punkty)	Debiut
1	Jörn Schröder (K)	1992	Heidelberger RK	39 (5)	17.11.2012 Mołdawia
2	Elias Haase	1993	SC Frankfurt 1880	6	3.03.2018 Belgia
3	Mathis Blume	1997	Berliner RC	8 (5)	2.10.2021 Czechy
4	Michel Himmer	2000	Soyaux Angoulême XV Charente (Espoirs) (Francja)	3	5.02.2023 Gruzja
5	Hassan Rayan	1994	SC Frankfurt 1880	11 (5)	9.02.2019 Belgia
6	Oliver Stein	2001	München RFC	5	30.10.2021 Litwa
7	Justin Renc	2000	TSV Handschuhsheim	9 (10)	2.11.2019 Polska
8	Sebastian Ferreira	1994	Nottingham RFC (Anglia) (?)	23 (20)	12.11.2016 Urugwaj
9	Oliver Paine	1991	SC Neuenheim	19 (31)	28.11.2015 Brazylia
10	Raynor Parkinson	1988	SC Frankfurt 1880	38 (335)	12.11.2011 Holandia
11	Felix Lammers	1996	SC Neuenheim	17 (30)	9.02.2019 Belgia
12	Leo Wolf	2001	SC Frankfurt 1880	7 (10)	30.10.2021 Litwa
13	Sebastian Rodwell	1990	Firenze Rugby 1931 (Włochy)	3	5.02.2023 Gruzja
14	Zinzan Hees	1994	RK Heusenstamm	7 (10)	11.03.2018 Hiszpania
15	Edoardo Stella	1996	SC Frankfurt 1880	6 (66)	13.11.2021 Polska
Rezerwowie					
16	Daniel Wolf	2000	SC Frankfurt 1880	4	19.03.2022 Szwajcaria
17	Andrew Reintges	1998	Heidelberger RK	3	5.02.2023 Gruzja
18	Tyrell Williams	1994	TSV Handschuhsheim	6 (5)	2.10.2021 Czechy
19	Kilian Bendjaballah	1997	Servette RC de Genève (Francja)	3	5.02.2023 Gruzja
20	Nicolas Rinklin	1996	SC Neuenheim	7 (10)	2.11.2019 Polska
21	Cameron McDonald		British Army (Wielka Brytania)	---	---
22	Michael McDonald	1995	British Army (Wielka Brytania)	2	12.02.2023 Hiszpania
23	Paul Weiß	1991	SC Neuenheim	10	26.10.2013 Ukraina

Trener: **Mark Kuhlmann** – ur. 1969, były środkowy klubu DRC Hannover i reprezentacji Niemiec. Zdobył sześć tytułów mistrza kraju, 48-krotnie wystąpił w reprezentacji, której kapitanem był w latach 1999–2003. Karierę trenerską zaczął jako grający trener DRC Hannover, potem kontynuował w SC Neuenheim i Neckarsulmer SU. Od 2006 przez trzy lata był asystentem trenera w kadrze Niemiec. Jesienią 2019 został powołany tymczasowo na stanowisko trenera reprezentacji (razem z Alexandrem Widikerem) i swój debiut w tej roli zanotował w meczu przeciwko Polsce w Łodzi. Po przerwie na początku 2020, gdy Niemcy zatrudnili parę trenerów z Południowej Afryki, we wrześniu 2020 ponownie objął tę funkcję.

Sędziowie

Gert Visser (główny), Liam Wright i Louis van Gerwen (bocznicy) – wszyscy z Holandii.